

[Thorkil Kristensen.]

om erhvervsdrivende og om andre, over for hvilke der af en eller anden grund er vanskeligheder ved at få den fornødne kontrol ad anden vej. Vi har dermed opnået, at de forskellige grupper af befolkningen ikke bliver sat i adskilte båse, men at den bliver behandlet som en helhed.

Hvis jeg skal sammenfatte mit indtryk af udvalgsforhandlingen, vil jeg sige, at det, vi nu er nået frem til gennem ændringsforslagene i betænkningen, er, at skattemyndighederne får de beføjelser, som de har brug for i deres arbejde for at effektivisere ligningen. Samtidig har vi undgået noget af det, der kunne sætte skel inden for befolkningen, og som kunne øge den modsætning, der jo desværre let kommer mellem myndighederne og befolkningen. Det anser vi for forbedringer, og jeg skal derfor på venstres vegne anbefale, at man stemmer for ændringsforslagene i betænkningen, og at man stemmer for lovforslaget ved tredje behandling.

Jeg skal derimod anbefale, at man stemmer imod de uden for betænkningen stillede ændringsforslag. Det sidste af de af det ærede medlem hr. Alfred Jensen stillede ændringsforslag bryder jo med hele det princip, som ligger til grund for vor aktieselskabslovgivning, og alene derfor må det være utænkeligt, at en regel som den foreslåede gennemføres som et ændringsforslag til et skattelovforslag.

Poul Møller: Det høje ting har nu af udvalgets ærede ordfører fået en meget klar gennemgang af meningen med de ændringsforslag, der er stillet af finansministeren og tiltrådt af udvalget, og den foregående ærede taler, det ærede medlem hr. Thorkil Kristensen, har redegjort for de motiver, der især hos venstre og det konservative folkeparti lå bag ønskerne om at nå frem til de ændringsforslag til lovforslaget, som nu foreligger.

Jeg skal derfor kun anbefale tingets ærede medlemmer at stemme for de foreliggende ændringsforslag og senere at stemme for lovforslaget.

Det har under arbejdet med denne lovgivning været min opfattelse som ordfører for det konservative folkeparti, at det her gælder om at nå frem til en ordning, som

kunne accepteres af alle partier i det høje ting, at nå frem til en ordning, som kunne give skattevæsenet, hvad det med rimelighed kunne forlange med hensyn til beføjelser, således at vi kunne få en retfærdig — eller retfærdigere — ligning end den, vi har nu, og samtidig beskytte borgerne på de områder, hvor man må ønske at borgerne kan være fri for indblanding i privatlivet, hjemmet og boligen. Vi har derfor også fra konservativ side og fra partiet venstres side særlig sat ind på at undersøge, om det var nødvendigt med en bestemmelse, der gav skattevæsenet adgang til når som helst uden varsel, og uden at der forelå særlige årsager dertil, til møde på skatteborgerens hjemsted, hans bolig eller hans forretningsvirksomhed for dér at undersøge hans regnskabsførelse og hans bilagsmateriale. Vi har ment, at den loyale interesse, skattevæsenet kunne have heri, tilfredsstilles i alle normale tilfælde, også hvis man skal have stikprøver til kontrol, ved indkrævning af disse regnskaber og dette regnskabsmateriale, således at der kun skulle være adgang til undersøgelse i boligen, når der forelå en særlig rimelig grund dertil, ligesom tilfældet også har været tidligere. Det er dette, der bliver resultatet af ændringsforslagene nr. 2, 3 og 4 til det foreliggende lovforslags § 3. Man har kombineret og forenet hensynet til borgerens interesse med hensynet til statens, skattevæsenets, interesse.

Jeg vil gerne have, at det skal stå ganske klart; at formuleringen af ændringsforslagene nr. 3 og 4, hvori man siger, at undersøgelse på stedet ikke kan finde sted, uden at der ved behandlingen af hans selvangivelse er fremkommet forhold, som giver rimelig grund dertil, naturligvis også indebærer, at borgeren, hvis han ikke mener, der foreligger nogen rimelig grund, kan lade dette spørgsmål indbringe for domstolene. De almindelige domstole kan altså her som i andre tilfælde påkende spørgsmål om øvrighedsmyndighedens grænser, og ingen er pligtig til at åbne sin dør, medmindre en domstol har sagt det. Dette er også i overensstemmelse med de principper, der er nedlagt i grundloven vedrørende boligens ukrænkelighed.

Jeg er glad for, at det har kunnet lykkes at enes om en lovgivning af denne karakter, og håber, at det må medføre, at den mis-